

nikov v vozilih. V enem sprednjih tankov je poveljnik, ki daje povelja vsem drugim tankom.

Dva nasprotnika oklopnih divizij in njegov sodelavec — letalo

Oklopne divizije morajo računati z dvema nasprotnikoma: s tanki druge strani in protitankovskimi topovi. Zato mora v bliskovitem napadu sodelovati tudi letalstvo, ki ima glavni namen, da z bombami obmetava sovražne tanke in njegovo protitankovsko topništvo. S tem nalogo letalstva seveda niso izčrpane. Vsako letalo, pravijo Nemci, je leteč top, ki obstreljuje sovražnikove tanke, kolodvore, mostove in zbirališča vojske, širi pa seveda preplah tudi na civilno prebivalstvo. Veliko

pripomore k uspehu napada, ker v zaledju izkove prestrašenje in nered in je bolj preračunano na uničenje živcev kot človeških življenj.

Oklopni napadi porabijo ogromno goriva

Napad z velikim številom kopnih in zračnih motoriziranih čet pa je zelo tvegan in opasen za onega, ki nima doma izdatnih virov prepotrebnih pogonskih sredstev. Združen napad oklopnih divizij in letalstva potroši tako silne množine goriva, da izčrpa najboljše zaloge in rezerve. Če tedaj napad nima končnega uspeha, so za kasnejše mesece vsi jekleni orjaki ropotija brez vrednosti, dokler se ne morejo obnoviti zaloge bencina za pogon in olja za mazanje.

šole kot domačo, pa je bil zelo nadarjen, zato se mu je vse posrečilo. Tudi pri fantovskem odseku je sodeloval do zadnjega. Zelo ga bomo pogrešali vsi. — Dragi Kristelj, bodi Ti lahka zemljica domača!

Zaveden fant umrl v Framu. Dne 29. maja je v mariborski bolnišnici umrl Edvard Pokrišvač. Že dolgo ga je bolezen mučila, sedaj pa je prejel tako krepak moral v 37. letu življenja v hladni grob. Zavednemu fantu naj sveti večna luč, žalujoči materi in rodbini naše sožalje!

Zgledna Marijina družbenka umrla v Laporju. Obilno žetev ima smrtina kosa na bojnih poljanah, ni pa toliko utrujena, da ne bi vršila svoje krutega posla tudi pri nas. Dne 25. maja je bil pogreb pridne Marijine družbenice Naže Jančič v 54. letu starosti. Mrtvaški spreved je vodil g. dekan Ozimič Jožef v spremstvu brata rajne g. dr. Ivana Jančič, duh. svetnika in župnika pri Sv. Petru v Savinjski dolini, in salezijanskega patra iz Celja. V sprevedu so bile Marijine družbenice z društveno zastavo ter mnogo drugih faranov. Pri odprtem grobu se je od rajne poslovil z v srce segajočim govorom g. dekan. Poudarjal je, da je bila rajna zgledna članica Marijine družbe 40 let, od ustanovitve družbe. Pevci so ob grobu in na domu zapeli žalostinke. Lepo je donel tudi »Reši me«, katerega so pomagali peti duhovščini moški pevci. Vsem, ki so sodelovali, naj bo Bog plačnik, pokojno pa priporočamo v blag spomin!

Dobra mati in krščanska žena umrla pri Sv. Miklavžu nad Laškim. Redek primer se dogaja letos v naši župniji, da imamo v petih mesecih že devet mrtičev, ko smo jih imeli v letu 1937 vsega samo šest. Dne 22. maja je izdihnila svojo blago dušo v 58. letu starosti Funkl Alojzija iz vasi Lažiše. Bila je dobra gospodinja in mati trem otrokom. Bolehala je že tri leta. Med boleznijo je bila večkrat previdena. Kako je bila rajna priljubljena pri ljudeh, smo videli na dan pogreba, 24. maja. Svetila ji večna luč!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt je pokosila nedolžno cvetko v št. Iju v Slov. goricah. Umrla je zdravnikova hčerka Tatjana Sevšek, ki smo jo spremili na zadnji poti 31. maja popoldne. Pogreba so se udeležili FO z zastavo, mladenke v krojih ter vse članice v kroju, šest članic je neslo trupelce. Vse druge članice in mladenke so pa nesle polne roke belih rožic, ki so jih položile na grob. Udeležilo se je pogreba svečinsko Prosvetno društvo z g. župnikom. Pogreb pa je vodil naš g. župnik ob asistenci domačega in jareninskega g. kaplana. Ob grobnici se je z lepim govorom poslovil od Tatjanice naš g. župnik. Slovo je vzela od Tatjanice tudi prijateljica mladenka Dorica Svati. Snivaj mirno, nedolžna cvetka — žalujočim staršem pa naše sožalje!

Dva smrtna primera pri Sv. Ani v Slov. goricah. Po dolgotrajnem bolehanju je umrla vsem draga ter spoštovana žena Marija Markuš, posestnica v Ledineku. Njena splošna priljubljenost je bila izkazana z obilno udeležbo pri pogrebu. — Smrt je pokosila Dominika Kramberger, posestnika v Krembergu. Rajni je bil znan po vseh Slovenskih goricah kot izvrsten godec in šaljivec. Njegova godba je spremljala marsikateri novi par in novomašnika pred oltar. Na njegovi zadnji poti so ga spremljali številni domačini in godci iz Apač, ki so mu zaigrali ob grobu zadnji pozdrav. — Rajnima svetila večna luč, preostalim pa naše sožalje!

Dobrotnica cerkve umrla. V Svečini je dne 25. maja umrla Ivana Ferik, posestnica na Ciringi in bila 28. maja pokopana. Veliko dobrega je storila župni cerkvi in revežem. Bog ji povrni z večnimi darovi!

Vrli mladenič podlegel vnetju slepiča pri Sv. Primožu na Pohorju. Žalostno so peli naši zvonovi zadnji terek. Pel so v slovo Kristeljnu Knezcu, p. d. Ižekovemu, vzornemu mladeniču, ki je dopolnil komaj 27 let. Vnel se mu je slepič. Ne on sam ne kdo drug se ni pravočasno zavedel nevarne bolezni. Prepeljali so ga v slo-

venjgraško bolnišnico, a bilo je že prepozno. Kmalu po operaciji je v nedeljo jutro, 26. maja, umrl, potem ko je še nadvse spodbudno sprejel sv. zakramente za umirajočega. Truplo so prepeljali nazaj domov in v torek ob veliki množici pogrebcev pokopali na domačem pokopališču. Kdo naj popiše žalost matere-vdove, brata in sester, številnih sorodnikov, pa sploh vseh faranov? Zakaj rajnega Kristelja je vsakdo vžlubil, kdor je spoznal njegov značaj. Poštenega življenja skozi in skozi, trezen in čist, delavec neumorno ko mravlja. Žaluje pa za njim tudi naše Prosvetno društvo. Bil je izvrsten igralec. Naj se je lotil kakršne koli vloge, izpeljal jo je, da se mu je vse čudilo. Pa bodisi, da je bila vselega značaja, kakor krojača šivanke ali be- rača Malhe ali resnega, kakor Krivoprisežnika, ki ga je igral nedosežno. Četudi ni pohajal druge

Padalstvo od prvih poskusov do danes

Prvi poskusi s padalci med svetovno vojno

Vloga, katero igrajo padalci v nemški in ruski vojski, je znana. Manj znano pa je, da so se poslužili tankov v svetovni vojni Angleži, in da je iznajditelj padalstva Francoz. Francoski pilot Evvard je začel ob koncu svetovne vojne v tednih pred sklepom premirja spuščati vojaštvo v Ardenih s pomočjo padal. Na ta način za sovražni hrbet spuščeni vojaki so bili oskrbljeni z razstrelivom, da bi povzročili v sovražnem zaledju razdejanja. O dejanjih letalcev v svetovni vojni je napisal Jacques Mortane knjigo, v kateri poroča o raznih poskusih prvih padalcev.

Načrt ameriškega generala

Preden so posvetili Rusi padalstvu svojo pozornost, se je pečal s tem vprašanjem ame-

riški general Mitchell, kateri je kot poveljnik ameriškega kora v Franciji med svetovno vojno videl padalski način napadanja.

V jeseni 1918 je izdelal Mitchell načrt, po katerem bi se naj bila spustila za hrbet Nemcem cela divizija in bi jih napadla od zadaj, medtem ko bi bili začeli zavezniki ofenzivo od spredaj. Zaključitev sovražnosti je onemogočila izvedbo omenjenega načrta. Mitchell pa je zamisel padalstva obdelal v posebni knjigi, katera je vzbudila največjo pozornost pri vrhovnem vodstvu sovjetske armade.

Padalstvo v sovjetski vojski

Ruski generali so se začeli posluževati od ameriškega generala opisanega padalstva najprej ob priliki manevrov in pozneje — seve brez velikega resničnega uspeha — v vojni

»Jurij, vse, kar je prav, te ubogam in te bom vedno ubogala. Več ne moreš od mene zahtevati.«

Naslednjo nedeljo je mož zaklenil vse skrinje in omare in ni dal ključa od sebe, tako da žena ni mogla priti do nedelne obleke in je morala ostati doma. Pa se zaradi tega ni kregala, ampak je bila ves dan prijazna, kakor da se ni zgodilo nič.

Drugi dan je bil zadnji majnik. Ker Tilka v nedeljo ni mogla v cerkev, je šla v ponedeljek ob sedmih zvečer k zadnji majniški pobožnosti in se je vrnila šele ob pol devetih. Toda ko se je vrnila, ni bilo nikjer v hiši nobene luči več in vsa vrata so bila zaprta in zaklenjena. Tilka je dolgo časa trkala na sprednjih durih, na zadnjih durih, na oknih, klicala je moža, klicala natakario, klicala dekle, klicala hlapca, klicala Katro, ki je bila Jurijeva teta — vse zaman. Nič se ni zganilo v hiši. Tudi gumno in hlevi so bili zaklenjeni. Čez nekaj časa je začela znova močnejše trkati in glasneje klicati. Tedaj se je zgoraj na dekselskem oknu nekaj premaknilo in ženski glas je zašepetal:

»Gospodinja!... Moj Bog, ne smemo odpreti. Gospodar je prepovedal.« In ženska je zginila z okna.

Tilka je sedla na klop pred hišo in se je začela bridko jokati. Več ko pol ure je tako ihtela, potem se je še enkrat obrnila, potrkala in potihoma prosila moža, naj ji vendar odpre.

Pa vse je bilo zaman.

Kaj naj počne za božjo sveto voljo? Vso noč ne more ostati zunaj — bilo je hladno in dež je jel naškrapovati — še zboleti bi utegnila, saj jo itak že trese. Ali naj gre k očetu na dom? Ne, ne. Četudi sta si bila z očetom zadnja tri leta spet bolj dobra, bi oče tako naugnali, da bi bilo jokljive. Kvečjemu k prijateljici, k Dobrovnikovi Treziki, bi mogla; pa Dobrovnici bo nerodno. Ali drugega ni ostalo.

Sprva je šla in še oklevala, potem pa je stopila hitreje in je potrkala na hišici, kjer je stanovala Dobrovnikova gospa s hčerko. V hiši je bila še luč. Ženski sta se prestrašili, ko sta spoznali Končnico, in sta hitro odprli. Vsa solzna je Tilka prosila:

»Bodita tako dobri in dajta mi prenočišče!«

»Za božjo voljo, Tilka, kaj pa se je zgodilo? Ali te je Jurij spet tepel?« je vprašala Trezika.

»Ne... ne... Bila sem pri majniku. Ko sem prišla iz cerkve, je bilo doma vse zaklenjeno. Nihče mi ni odklenil.«

»Kaj, v hišo te ni pustil?« se je gospe zasmilila.

»Zakaj neki? Kaj je bilo?«

»Ne vem... morda... mislim zato, ker sem bila pri majniku... in me dolgo ni bilo domov.«

Več mati in hči nista spravili iz nesrečne žene. Tilka je zahtela in na vprašanja ni odgovarjala ali pa, če je odgovorila, le s kako besedo brez posebnega pomena.

(Dalje sledi)

Uganila čas pomembnega dogodka. Za prebivalstvo na severoameriškem polotoku Alaski je trenutek, ko se prične na reki Tanana tajati in lomiti led, velik dogodek vsako pomlad, katerega z napetostjo pričakuje. Tako veliko pomembnost pripisujejo temu času, da se v mestu Nenana vršijo vsako leto tekme, kdo bo najbližje uganil čas, kdaj se prične led lomiti. Letos se je pripetilo to pred nedavnim popoldne. Skoraj do minute pa je pogodila prej ta čas neka Clara Hansen, po polklicu stenografistinja, ki je prejela za svojo točno napoved lepo nagrado.

Nek francoski bogataš je vse življenje tičal v zaprti sobi. Maskirani sluga mu je dajal hrano skozi majhno luknjo,